

Djelatnost javnih ustanova s posebnim osvrtnom na trgovinu suvenirima

Dragan Zlatović*

U poslovanju javnih ustanova nerijetko se javlja potreba za obavljanjem pratećih djelatnosti koje su po svojoj prirodi gospodarskog karaktera. U članku se autor fokusira na obavljanje trgovačke djelatnosti specifičnim robama.

1. Djelatnost ustanova prema Zakonu o ustanovama

Zakon o ustanovama („Narodne novine“, br. 76/93., 29/97., 47/99., 35/08., 127/19. i 151/22.; u daljnjem tekstu: ZU) uređuje na opći način, između ostaloga i obavljanje djelatnosti ustanova.

Posebnost ustanova se ogleda i u tome što se ustanova prema čl. 1. st. 2. ZU osniva za trajno obavljanje djelatnosti od javnog interesa sukladno posebnom zakonu. Ovim se Novelom ZU iz 2019. promijenila paradigma kod određivanja djelatnosti ustanove, iz egzemplifikativne norme prema generalnoj klauzuli koja je sada propisana u ZU.

Naime, ranijom odredbom čl. 1. st. 2. ZU bilo je predviđeno kako se ustanova osniva za trajno obavljanje djelatnosti odgoja i obrazovanja, znanosti, kulture, informiranja, športa, tjelesne kulture, tehničke kulture, skrbi o djeci, zdravstva, socijalne skrbi, skrbi o invalidima i druge djelatnosti, ako se ne obavljaju radi stjecanja dobiti. Ova odredba je slijedom godina zastarjela, radi otvaranja drugih područja u kojima mogu ustanove biti osnovane, što je kroz godine uređivano posebnom legislativom (primjerice energetika, elektroničke komunikacije, poljoprivreda, mediji, komunalna djelatnost, humanitarna djelatnost, zaštita prirode, vatrogastvo i dr.). Stoga, kako navedena ranija zakonska odredba više nije sadržavala iscrpan popis djelatnosti za čije se obavljanje ustanova može osnovati, a koje se ne obavljaju radi stjecanja dobiti, kao i to da su odnosne djelatnosti već posebnim zakonima određene kao djelatnosti od javnog interesa, donesena je sada važeća odredba čl. 1. st. 2. ZU, kojom se utvrđuje da se ustanova osniva za trajno obavljanje djelatnosti od javnog interesa sukladno posebnom zakonu.

Prema tome, uz generalnu normu o djelatnosti iz ZU, ustanove mogu obavljati djelatnosti prema posebnim zakonima kojima su uređene određene djelatnosti.

Dakle, dade se zaključiti kako je za većinu djelatnosti koje se uobičajeno smatra da su od posebnog društvenog interesa karakteristično obavljanje u pravnom obliku ustanove, iako to uvijek nije slučaj (npr. trgovačka društva koja obavljaju poslove iz područja komunalnih djelatnosti, telekomunikacija, opskrbe energijom i sl.).

Ustanova je samostalna u obavljanju svoje djelatnosti i u poslovanju sukladno zakonu, na zakonu utemeljenom propisu i aktu o osnivanju (čl. 3. st. 1. ZU). Ustanova obavlja djelatnost radi koje je osnovana pod uvjetima i na način određen zakonom, na zakonu utemeljenom propisu, aktom o osnivanju, statutom i drugim općim aktom ustanove te sukladno suvremenim znanstvenim postignućima i pravilima struke.

Ako je djelatnost ili dio djelatnosti koju obavlja zakonom određena kao javna služba, tada se ustanova osniva kao javna služba.

Kao javna službe obavljaju se, primjerice: a) zdravstvena djelatnost (u čl. 29. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, određuje se da se zdravstvena djelatnost obavlja na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini te na razini zdravstvenih zavoda. U čl. 41., 70, 147. i dr. propisuje se da se zdravstvene djelatnosti mogu obavljati u obliku ustanove ili trgovačkog društva), b) komunalne djelatnosti (u čl. 33. Zakona o komunalnim djelatnostima, određuje se da komunalne djelatnosti mogu obavljati trgovačka društva, javne ustanove, služba-vlastiti pogon, pravne i fizičke osobe na temelju ugovora o koncesiji odnosno ugovora o obavljanju komunalne djelatnosti), c) kazališna djelatnost (u čl. 2. Zakona o kazalištima propisuje se da se kazališna djelatnost obavlja kao javna služba. U čl. 6., 7. i 8. određuje se da se javna kazališta, kazališna i privatna kazališna družina mogu osnovati kao (javna) ustanova, trgovačko društvo i umjetnička organizacija), d) muzejska djelatnost (u čl. 16. Zakona o muzejima određuje se da se muzej može osnovati kao ustanova, zaklada, udruga, zadruga ili trgovačko društvo), e) knjižnična djelatnost (u čl. 3. t. 4. i 6. Zakona o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti novine određuje se podjela na javne i privatne knjižnice, prve se ustrojavaju kao javne ustanove, dočim druge mogu biti u drugačijem pravnom obliku).

Javna ustanova može se osnovati i za:

1. obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti koje nisu određene kao javna služba, ako se one obavljaju na način i pod uvjetima koji su propisani za javnu službu,
2. obavljanje povjerenih poslova državne uprave sukladno zakonu kojim se uređuje sustav državne uprave i posebnom zakonu.

* izv. prof. dr. sc. Dragan Zlatović, pročelnik Odjela upravnih studija Veleučilišta u Šibeniku, Šibenik

Podaci o djelatnosti ustanove obvezan su sadržaj akta o osnivanju ustanove prema čl. 13. st. 1. t. 3. i čl. 29. st. 1. ZU. Ako se ustanova osniva radi obavljanja poslova državne uprave, akt o osnivanju obvezno sadrži naznaku djelatnosti koje se obavljaju kao javna ovlast. Također, u aktu o osnivanju podružnice ustanove obvezno se glede osnivanja podružnice ustanove navode i podaci o djelatnosti ustanove, te podaci o predmetu djelatnosti podružnice. Prema čl. 33. ZU, djelatnost podružnice ustanove određuje se u okviru djelatnosti ustanove aktom o osnivanju ustanove i statutom ustanove. Djelatnost podružnice ustanove upisuje se u sudski registar. Na djelatnost podružnice ustanove primjenjuju se na odgovarajući način odredbe ovoga Zakona o djelatnosti ustanove.

Prema čl.17.ZU, naziv ustanove mora upućivati na njezinu djelatnost.

Odluku o promjeni djelatnosti donosi upravno vijeće ustanove uz prethodnu suglasnost osnivača, ako zakonom ili aktom o osnivanju nije drugačije određeno. Ova odredba u svojevrsnoj je koliziji s odredbom čl. 36. ZU, prema kojoj upravno vijeće predlaže osnivaču promjenu djelatnosti, koju bi trebalo tumačiti kako upravno vijeće ustanove traži u vidu prijedloga od osnivača da dade prethodnu suglasnost za promjenu djelatnosti, te potom po dobivanju suglasnosti osnivača upravno vijeće to konkretizira svojom konačnom odlukom o promjeni djelatnosti ustanove.

Djelatnost ustanove upisuje se u sudski registar prema čl. 30. st. 1. ZU. Pored upisane djelatnosti ustanova može obavljati i druge djelatnosti koje služe obavljanju upisane djelatnosti, ako se one u manjem opsegu ili uobičajeno obavljaju uz upisanu djelatnost.

Prema čl. 37. st. 5. ZU, ako se u ustanovi ne osniva upravno vijeće ili drugo kolegijalno tijelo utvrđeno zakonom, ravnatelj ima sva prava odnosno ovlaštenja upravnog vijeća iz čl. 36. ZU, osim ako zakonom nije drugačije određeno, pa u tom slučaju ravnatelj donosi odluku o promjeni djelatnosti ustanove uz prethodnu suglasnost osnivača ustanove.

Promjenom djelatnosti ustanove smatraju se sljedeće situacije:

- ustanova proširuje novim djelatnostima ili dijelovima određene djelatnosti svoju ukupnu djelatnost uz već postojeće odnosno registrirane djelatnosti koje i dalje zadržava;
- ustanova sužava djelatnosti ograničavajući ih na manji broj odnosno izostavljanjem dijela registriranih djelatnosti;
- ustanova u cijelosti mijenja djelatnost zamjenjujući postojeću djelatnost/djelatnosti novom/novima ili dijelom drugih djelatnosti.

Prema čl. 31. ZU, ustanova može početi obavljati određenu djelatnost tek nakon što je upisana u sudski registar i nakon što ispuni sve propisane uvjete za obavljanje odnosne djelatnosti.

Ustanova odnosno odgovorna osoba u ustanovi odgovarat će za prekršaj iz čl. 77. st.1. t. 3. i 4. ZU u svezi s čl.77.

st.2. ZU, ako ustanova obavlja djelatnost koja nije upisana u sudski registar, a ne služi obavljanju upisane djelatnosti (članak 30. stavak 2. ZU), odnosno ako obavlja određenu djelatnost prije nego što je upisana u sudski registar (članak 31. ZU), ako zakonom kojim se uređuje obavljanje djelatnosti ustanove nije drugačije propisano.

Nadalje, prema Zakonu o zabrani i sprječavanju obavljanja neregistrirane djelatnosti („Narodne novine“, br. 61/11. i 66/19.) obavljanjem neregistrirane djelatnosti smatraju se, između ostaloga, aktivnosti kad pravna osoba (pa tako i ustanova – op. aut.) obavlja djelatnost koja nije upisana u sudski registar ili drugi odgovarajući registar, kad pravna osoba nema zakonom propisane akte o ispunjavanju uvjeta za obavljanje registrirane djelatnosti, te kad pravna osoba obavlja djelatnost unatoč zabrani obavljanja djelatnosti.

Ako odredbama ZU i drugim zakonom nije što drugo određeno, na djelatnost ustanove na odgovarajući se način primjenjuju propisi o djelatnosti trgovačkih društava (čl. 32. ZU).

Prema čl. 57. st. 2. ZU, ako u obavljanju svoje djelatnosti ustanova ostvari dobit, ostvarena se dobit upotrebljava za obavljanje i razvoj djelatnosti ustanove u skladu s aktom o osnivanju i statutom. Ako to nije u suprotnosti sa zakonom, osnivač može dobit ustanove upotrijebiti za razvoj i obavljanje djelatnosti druge ustanove kojoj je osnivač.

Načelno se djelatnosti od općeg društvenog interesa mogu podijeliti na one: a) koje nisu tržišno usmjerene odnosno one kod kojih tržišna usmjerenost nije prisutna u tolikoj mjeri i b) one koje jesu u cijelosti ili pretežito tržišno usmjerene.

Dakle, ustanova se može osnovati radi obavljanja bilo koje dopuštene djelatnosti, uključujući i gospodarsku djelatnost, u skladu s posebnim zakonima. Osnivač samostalno određuje da li će ustanova obavljati djelatnost radi stjecanja dobiti ili ne. Bez obzira obavlja li ustanova gospodarsku ili negospodarsku djelatnost, *ex lege* je osiguran nadzor tijela državne uprave u čijem je području djelatnost ustanove nad djelovanjem ustanove (čl. 64. ZU).

2. Obavljanje trgovine u javnim ustanovama s osvrtnom na prodaju suvenira

Djelatnost trgovine mogu obavljati ustanove i druge neprofitne prave osobe pod uvjetima i na način propisan odredbama posebnog propisa kojima se uređuje obavljanje djelatnosti trgovine. Prema čl. 3. st. 1. Zakona o trgovini („Narodne novine“, br. 87/08., 116/08., 76/09., 114/11., 68/13., 30/14., 32/19., 98/19., 32/20. i 33/23.; u daljnjem tekstu: ZT), trgovina je, u smislu ovoga ZT-a, gospodarska djelatnost kupnje i prodaje robe i/ili pružanja usluga u trgovini u svrhu ostvarivanja dobiti ili drugog gospodarskog učinka. Trgovina se obavlja kao trgovina na veliko i kao trgovina na malo. Trgovac je, u smislu čl. 4. ZT-a, pravna ili fizička osoba registrirana za obavljanje kupnje i prodaje robe i/ili pružanja usluga u trgovini.

Da bi ustanove mogle obavljati djelatnost trgovine obavljanje trgovine mora biti propisano statutom ustanove,

sukladno posebnim propisima kojima se uređuju uvjeti za obavljanje trgovine, da svrha trgovine nije stjecanje dobiti, te da višak prihoda se koristi sukladno posebnim pravilima propisanim u Zakonu o ustanovama.

Prema čl. 5. st. 1. ZT-a, osim trgovca, djelatnost trgovine mogu obavljati i pravne osobe (udruge, zadruge, ustanove i sl.) koje prema posebnim propisima radi ostvarivanja svojih ciljeva, a sukladno odredbama statuta ili drugih općih akata, svoje proizvode prodaju na malo izvan prodavaonica na način iz članka 10. stavka 1. podstavka 2., 3., 4., 9. i 13. Zakona. Trgovina na malo izvan prodavaonica u smislu čl. 10. ZT-a je oblik trgovine na malo kada se prodaja roba i/ili usluga obavlja na neki od sljedećih načina: na štandovima i klupama unutar trgovačkih centara, ustanova i sl.; u prostorima kulturnih, sakralnih, obrazovno-pedagoških, sportskih, znanstvenih i drugih javnih ustanova te prostorima koji su proglašeni zaštićenim područjem prirode u skladu s posebnim propisima.

Postavlja se pitanje mogu li javne ustanove u svojim prostorima ili na drugim dozvoljenim mjestima prodavati suvenire vezane za njihovo djelovanje.

Suveniri koji se prodaju u prostorima javne ustanove se pretežito dijele na sljedeće kategorije proizvoda:

1. Tradicionalni suveniri – ručno izrađeni suveniri koji moraju sadržavati prepoznatljive elemente lokalne sredine, tradicionalnih materijala i biti odraz tradicije;
2. Suvremeni i uporabni suveniri – majice, kape, bedževi, privjesci, magneti, igračke, razglednice, knjige, nakit, šalice, multimedija;
3. Umjetnički suveniri – slike, unikatni nakit, suveniri inventivne i originalne izvedbe, suveniri obilježeni osobnim pečatom i vizijom umjetnika;
4. Prehrambeni suveniri – jestivi ili dekorativnog karaktera (sušeno voće, džemovi, maslinovo ulje, rakija, i slično);
5. Suveniri prilagođeni događanjima u organizaciji javne ustanove.

Suveniri iz usluge su oni suveniri koji su označeni logotipom javne ustanove čiji su proizvođači druge pravne odnosno fizičke osobe.

Kod odgovora na postavljeno pitanje nužno je voditi računa kako o odredbama ZT-a tako i odredbama posebnih propisa koji reguliraju djelovanje javnih ustanova u posebnim propisima.

Prema citiranoj odredbi čl. 5. ZT-a, javne ustanove izvan prodavaonica u svojim prostorima mogu obavljati djelatnost prodaje suvenira koji su njihovi izvorni proizvodi.

Tako je primjerice Pravilnikom o načinu korištenja vlastitih prihoda ostvarenih od obavljanja osnovne i ostale djelatnosti ustanova u kulturi („Narodne novine“, br.47/18.) određeno kako ustanove u kulturi ostvaruju vlastite prihode na tržištu ne samo od obavljanja osnovne, nego i od ostalih djelatnosti za koje su registrirane, kao i od drugih pomoćnih djelatnosti, među kojima je izrijeком navedena i prodaje suvenira i promotivnih materijala, i to sve bez prethodne suglasnosti Ministarstva kulture i medija.

Odredbom čl. 2. st. 1. toč. 11. ZT-a je definirana „prigodna prodaja“ pod kojom se podrazumijeva prodaja organizirana u sklopu održavanja sajмова, priredaba i izložbi. Prigodnom prodajom dopuštena je prodaja samo proizvoda i robe koji su predmet i svrha organiziranja spomenutih manifestacija i može trajati najduže do 60 dana u tijeku jedne kalendarske godine, neovisno o vremenu održavanja manifestacije.

Dakle, sukladno citiranoj odredbi ZT-a, primjerice ustanove u kulturi koje organiziraju koncerte, predstave i festivale, mogu u sklopu tih događanja prodavati isključivo svoje proizvode – suvenire koji su u svezi s organiziranim događanjima, te pri tome nisu dužne ispunjavati opće zakonske uvjete za obavljanje trgovine iz čl.12. ZT-a.

Pri tome prema čl. 10. ZT-a prodaja robe na javno-prometnim površinama na štandovima i klupama izvan tržnica na malo može se obavljati samo na mjestima koja svojom odlukom odredi predstavničko tijelo grada ili općine.

Drukčija je situacija ako se radi o prodaji suvenira koji nisu izvorni proizvodi samih javnih ustanova.

U takvim situacijama prodaja suvenira može se obavljati na temelju ugovora o komisiji. Ovaj ugovor uređen je odredbama čl. 785.- 803. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22.; u daljnjem tekstu: ZOO).

Ugovorom o komisiji obvezuje se komisionar obaviti uz proviziju jedan ili više poslova u svoje ime i za račun komitenta, s time što komisionar ima pravo na proviziju i kad nije ugovorena. U slučaju kada javna ustanova prodaje komisijskom prodajom suvenire koji su proizvod druge osobe, tada je javna ustanova u poziciji komisionara, a proizvođač suvenira u poziciji komitenta. Komitent je dužan izabrati suvenir/suvenire koji osiguravaju platiti komisionaru proviziju kad bude ispunjen posao što ga je komisionar poduzeo ili ako ispunjenje posla bude spriječeno nekim uzrokom za koji odgovara komitent (čl. 796. st. 1. ZOO). Na ugovor o komisiji na odgovarajući se način primjenjuju pravila o nalogu, ako pravilima o komisiji nije drukčije određeno.

Javne ustanove u pravilu pripremaju i objavljuju javni poziv za odabir suvenira koji se odnose na i povezanu su za ustanovu i njeno djelovanje za daljnju prodaju u maloprodajnim prodavaonicama ustanove ili izvan prodavaonica ustanove, koji poziv se obično objavljuje u medijima odnosno na mrežnim stranicama javne ustanove. Na temelju zaprimljenih ponuda sukladno proceduri prodaje suvenira putem ugovora o komisiji nadležno tijelo javne ustanove odabire suvenir/suvenire koji odgovaraju traženom te predlaže ponuđače za sklapanje ugovora o komisiji.

Posebna je regulativa predviđena za javne ustanove koje djeluju u području zaštite prirode sukladno Zakonu o zaštiti prirode („Narodne novine“, br. 80/13., 15/18., 14/19. i 127/19.; u daljnjem tekstu: ZZP). Prema čl. 130. ZZP-a zaštićenim područjima upravljaju javne ustanove. Javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode osniva Republika Hrvatska uredbom Vlade, dok javne

ustanove za upravljanje ostalim zaštićenim područjima i/ili drugim zaštićenim dijelovima prirode osnivaju predstavnička tijela jedinice područne (regionalne) samouprave odlukom. Ove javne ustanove obavljaju kao javnu službu djelatnost zaštite, održavanja i promicanja zaštićenog područja u cilju zaštite i očuvanja izvornosti prirode, osiguravanja neometanog odvijanja prirodnih procesa i održivog korištenja prirodnih dobara, nadziru provođenje uvjeta i mjera zaštite prirode na području kojim upravljaju te sudjeluju u prikupljanju podataka u svrhu praćenja stanja očuvanosti prirode (monitoring), a uz to mogu obavljati i druge djelatnosti utvrđene aktom o osnivanju i statutom koje služe obavljanju temeljne djelatnosti (čl. 131. ZZP-a).

Javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima obično su registrirane i za obavljanje trgovine na malo u sklopu prodavaonica (čl. 4. ZT-a), a sukladno čl. 5. st. 1. podst.6. ZT-a i mogu svoje proizvode prodavati na malo izvan prodavaonica, pa na taj način mogu prodavati i suvenire.

Prodaja suvenira u javnim ustanovama koje upravljaju zaštićenim područjima može se obavljati i na temelju ugovora o komisiji.

Nadalje, na temelju čl. 188. ZZP-a javne ustanove mogu dati koncesijsko odobrenje pravnim ili fizičkim osobama na vrijeme do pet godina za gospodarsko korištenje prirodnih dobara i/ili obavljanje drugih dopuštenih djelatnosti na zaštićenom području i speleološkom objektu kojima upravljaju, koje pravne i fizičke osobe. moraju biti registrirane za obavljanje djelatnosti koja je predmet davanja koncesijskog odobrenja. Na temelju odluke o koncesijskom odobrenju davatelj koncesijskog odobrenja i ovlaštenik sklapaju ugovor o koncesijskom odobrenju. Djelatnosti za koje se može dati koncesijsko odobrenje na zaštićenom području, način izdavanja koncesijskog odobrenja i način utvrđivanja novčane naknade propisuje ministar Pravilnikom o koncesijskim odobrenjima na zaštićenom području („Narodne novine“, br. 9/21). Ovim Pravilnikom propisana je i djelatnost trgovine na malo (osim trgovine motornim vozilima i motociklima) koja obuhvaća niz navedenih vrsta djelatnosti (kiosk, manji montažni objekt, štand, klupa, pokretna naprava, prodavaonica u objektu i sl.). Tako se u ovim slučajevima koncesijsko odobrenje može dati i za djelatnost prodaje suvenira i prodaje suvenira iz usluge (komisiona prodaja).

3. Obrasci

Javni poziv proizvođačima suvenira

Predmet javnog poziva:

Predmet Javnog poziva je odabir suvenira za daljnju prodaju u maloprodajnim prodavaonicama Javne ustanove “Nacionalni park _____” u _____ godini sklapanjem ugovora o komisionoj prodaji.

Kategorije suvenira za koje se proizvođači mogu prijaviti su:

1. Tradicionalni suveniri – ručno izrađeni suveniri koji moraju sadržavati prepoznatljive elemente lokalne sredine, tradicionalnih materijala i bit odraz tradicije, kao i suveniri koji sadržavaju tradicionalne tehnike, motive i moderni dizajn.
2. Suvremeni i uporabni suveniri – majice, kape, bedževi, privjesci, magneti, igračke, razglednice, knjige, nakit, šalice, multimedija.
3. Umjetnički suveniri – slike, unikatni nakit, suveniri inventivne i originalne izvedbe, suveniri obilježeni osobnim pečatom i vizijom umjetnika
4. Prehrambeni suveniri – jestivi ili dekorativnog karaktera (sušeno voće, džemovi, maslinovo ulje, rakija, i slično). Ovi suveniri moraju biti predstavljeni u formi suvenira s navedenim uvjetima skladištenja i izlaganja.

Zbog prepoznatljivosti destinacije NP _____, poželjno je, ali ne i nužno da suvenir nosi obilježje destinacije (logotip NP, naziv destinacije, autohtoni motivi i slično).

Sudionici:

Pravo podnošenja prijave na javni poziv imaju pravne i fizičke osobe (trgovačka društva, obrti, zadruga, udruge, domaće radinosti, OPG-ovi).

Uvjeti prijave:

Uz ispunjenu prijavnicu, koja je dio ovog Javnog poziva, kandidati su obavezni dostaviti dokaz o urednoj registraciji, uzorak suvenira s deklaracijom i specifikaciju proizvoda s vidljivo iskazanom cijenom bez PDV-a. Ukoliko se radi o kategoriji 3 – umjetnički suveniri, dovoljno je priložiti fotografije ili prezentirati suvenir na drugi način za koji vlasnik smatra da je prikladan.

Način prijave:

Prijavnica s potrebnim dokumentima dostavlja se na adresu JAVNA USTANOVA “NACIONALNI PARK _____”, _____ s naznakom “Prijava za izbor suvenira za _____”.

Slanje prijave nije garancija za sklapanje ugovora o komisionoj prodaji.

Svi kandidati biti će pismeno obaviješteni o rezultatima javnog poziva.

Kriteriji odabira:

Za odabir suvenira za daljnju prodaju bit će imenovano povjerenstvo koje će činiti djelatnici Javne ustanove "Nacionalni park _____".

Pri izboru suvenira Povjerenstvo će se rukovoditi sljedećim kriterijima:

1. Kvaliteta
2. Prepoznatljivost
3. Izvornost i tradicionalno naslijeđe
4. Stupanj povezanosti s kulturno-povijesnom baštinom
5. Originalnost
6. Ekološka prihvatljivost.

(mjesto i datum)

(potpis odgovorne osobe i pečat)

PONUDBENI LIST
za koncesijsko odobrenje za obavljanje djelatnosti specijalizirane
trgovine na malo/prodaje suvenira
u Nacionalnom parku _____

PODACI O PODNOSITELJU PONUDE	
1.	Tvrtka, naziv
2.	Sjedište
3.	OIB
4.	PONUĐITELJ JE U SUSTAVU PDV-a (DA/NE)
5.	Odgovorna osoba*
6.	Adresa za dostavu pošte
7.	E-mail adresa
8.	Br. telefona/mobitela
PONUDA	
9.	GODIŠNJA NAKNADA ZA KONCESIJSKO ODOBRENJE
10.	PDV**
11.	UKUPNA GODIŠNJA NAKNADA ZA KONCESIJSKO ODOBRENJE
12.	DODATNE VRIJEDNOSTI ***

* član uprave, direktor trgovačkog društva, vlasnik obrta

** ako gospodarski subjekt nije u sustavu PDV-a, u rubriku 10. unosi se 0,00 Eura, a iznosi u rubrikama 9. i 11. su identični

*** dodatnu vrijednost koju ponuditelj može dati vezano za zaštitu prostora, bioraznolikost, ekološku mrežu, krajobrazne vrijednosti te edukaciju i informiranje šire javnosti

Prilozi:

- izvornik ili ovjerena preslika izvoda iz sudskog ili obrtnog registra
- izvornik ili ovjerena preslika potvrde o stanju poreznog duga ponuditelja izdan od nadležne porezne uprave Ministarstva financija, ne stariji od 30 dana od dana objave poziva na nadmetanje, ili jednakovrijedan dokument nadležnog tijela države sjedišta ponuditelja
- izvornik ili ovjerena preslika potvrde o nekažnjavanju za odgovornu osobu ne starija od 30 dana od objave natječaja

(mjesto i datum)

(potpis odgovorne osobe i pečat)